

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΔΥΟ ΓΝΩΜΑΙ

Εἰς τί χρησιμεύει ἡ Ριζάρειος Σχολή; Τὸ τίποτε και αὐτὴ νομίζομεν ὅτι εἶνε συνώνυμα. Καὶ ὅμως καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἤτο μέγας καὶ τὰ μέσα τῆς μεγαλείτερα. Ἡ διάπλασις πεπαιδευμένου κλήρου πρὸς διάδοσιν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, τί ὑφιλότερον τούτου; Ἄλλ' ἐρωτῶμεν : Τίς ἱερεὺς ἐξῆλθε τῆς Ριζαρείου; Τίς ἱεροκῆρυξ; Πρῶτον τὰ ἐννέα δέκατα τῶν μαθητῶν εἰσέρχονται κατὰ χάριν. Οἱ ἔχοντες μέσα εἰσάγουν τὸ παιδί των· οἱ μὴ ἔχοντες, μένου ἐξω τοῦ νουφῶνος. Εἶνε λοιπὸν τὸ οἰκοδόμημα τοῦ αἰοιδίμου Ριζάρη ἐν εἶδος Πρυτανείου, εἰς Πιλάφ-τεπέ, ἕνας τουρκικὸς Τεμπεληγῆς. Δὲν συμβαίνει ὅμως τοῦτο μόνον. Διότι χρησιμεύει συγχρόνως καὶ ὡς Σωφρονιστήριον. Οἱ γονεῖς οἱ πεισθέντες ὅτι εἶνε τὸ παιδί των ἀδιόρθωτο, προσπαθοῦν νὰ τὸ κάμουν καλογεράκι εἰς τὴν Ριζάρειον. Φαντασθῆτε τῶρα ἐπιλογὴν ἀντίστροφον. Ἄντι νὰ κατατάσσονται ἐκεῖ αἱ μαλακώτεροι φύσεις, εὐρίσκουν εἰσοδὸν αἱ πλέον διεφθαρμένοι. Τί δὲ συμβαίνει; Ἀφοῦ τελειώσουν ἐκεῖ τὰ γυμνασιακά των μαθήματα, ρίπτουν τὸν σκούφον καὶ τὸν δζουμπέ, παίρνουν καπέλο καὶ μπαστούνια, καὶ ἐξακολουθεῖ ἕκαστος τὸ κέρι καὶ ἐπιτήδευσμά του. Πού εἰς ταῦτα πάντα ἡ θέλησις τοῦ Ριζάρη; Πού ἡ ἀποστολὴ τῆς Σχολῆς; Μᾶς λέγουν ἀκόμη φοβερώτερα. Ὑπάρχει τμημὰ τι ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Σχολῆς, τὸ ὁποῖον δὲν τολμῶμεν νὰ ὀνοματίσωμεν.

Ἡ γνώμη μας λοιπὸν εἶνε : Ἡ νὰ καταργηθῇ ἡ Ριζάρειος καὶ νὰ προορισθῶσι τὰ χρήματα αὐτῆς πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἢ, ὅπερ καὶ τὸ προεπιβεβλημένον καὶ συμφωνότερον πρὸς τὴν διαθέσιν τοῦ αἰοιδίμου ἰδρυτοῦ, νὰ ληθῶσιν αὐστηρὰ μέτρα ὅπως οἱ ἐξερχόμενοι γίνωνται διδάσκαλοι ἱερωμένοι ἢ μὴ, ἀλλὰ κεκτημένοι τελείαν θρησκευτικὴν ἀγωγὴν, οἷτινες νὰ ὦσιν ἀποκλειστικῶς προωρισμένοι διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικὰς κοινότητας. Μεταξὺ δὲ τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων τῆς οὕτως μετασχηματιζομένης Σχολῆς νὰ ἦνε καὶ ἡ βουλγαρικὴ γλῶσσα.

Δὲν θ' ἀποκτήσωμεν ποτὲ Προξένους — τούλάχιστον διὰ τὴν Ἀνατολὴν — ἀνευ Προξενικῆς Σχολῆς. Πρέπει νὰ λάβωμεν ὡς πρότυπον τὴν ἐν Βιέννῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπάρχουσαν Σχολὴν, ἂν θέλωμεν νὰ μορφώσωμεν προξενικούς ὑπαλλήλους

εἰς τὴν Ἀνατολὴν. Τὸ τοῦ διπλώματος τῆς Νομικῆς δὲν ἀρκεῖ· ἀπαιτεῖται βαθεῖα γνώσις τοῦ διεθνοῦς δικαίου, βαθεῖα γνώσις τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Στατιστικῆς τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν· ἀπαιτεῖται βαθεῖα γνώσις δύο ἢ τριῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ ἀπαιτεῖται πρὸ παντὸς ἄλλου βαθυτάτη γνώσις τῆς βουλγαρικῆς καὶ τῆς τουρκικῆς. Ὁ θεσμὸς τῶν διερμηνέων ἀπέτυχεν τὰ περιτρίμματα τῆς κοινωνίας, προδόται, κατάσκοποι, χρεωκοπημένοι ἔμποροι, τουρκικὰ ὄργανα προχειρίζονται εἰς διερμηνεῖς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκόμη πρῶτος διερμηνεὺς τῆς προσθεσίας μας εἶναι ἕνας ἀπόβλητος τοῦ ἀγγλικοῦ προξενείου, ἕνας Ἰταλὸς ἢ Πολωνὸς, ἂν δὲν ἀπατώμεθα· καὶ ἂν ἐξαιρέσωμεν τὸν πρῶτον διερμηνέα τοῦ προξενείου κ. Χαρίδημον Ἀποστολίδην, τὸν ἐκλεκτὸν αὐτὸν ὑπάλληλόν μας, περὶ τῶν ἄλλων καλλίτερα νὰ μὴ γίνεταί λόγος. Τι εἶναι οἱ ἄλλοι διερμηνεῖς τῶν προξενείων φαντασθῆτε· ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι μεταξὺ τῶν διερμηνέων ὑπάρχει καὶ ἕνας αὐτόχρημα τρελλὸς, ὅστις ἐνόσω ἔμενε ἐν Ἀθήναις ἐκυνηγείτο ἀπὸ τὴν νεολαίαν ἀπαράλλακτα ὡς ὁ Δὲ Κάστρος ἢ ὁ ῥίτωρ Γόρτυνος ἢ ὁ Κώστας ὁ ῥήτορας. Λησμονοῦμεν δυστυχῶς τ' ὄνομά του· ἀλλ' ἡ νεολαία τοῦ καφενεῖου Γιαννοπούλου καὶ τοῦ Μεγάλου Ζυθοπωλείου τῆς ὁδοῦ Αἰόλου τὸν γνωρίζει καλλίστα, διότι ἀμφοτέρων τῶν καταστημάτων τὰ ποτήρια ἐξεκενούοντο κάθε βράδυ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ὁ δὲ ὑψηλὸς του πῖλος ἐξεσφενδονίζετο ὡς τόπι εἰς τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος.

Προτείνομεν λοιπὸν τὴν ἐν Ἀθήναις ἀντιπάσης Θυσίας σύστασιν Σχολῆς Προξένων διὰ τὴν Ἀνατολὴν.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Σήμερον ἐπὶ τέλους ἀναχωροῦσιν οἱ ἐπίτροποι τῶν περὶ τὴν Βάρνην ἑλληνικῶν χωριῶν, ἀφοῦ χθὲς παρουσιάσθησαν ἐκ δευτέρου εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, εὐμενέστατα καὶ πάλιν ὑποδεξάμενον αὐτούς. Τοῖς ἐπανελάβεν ἐκ νέου τὰς ὑποσχέσεις, ἃς ἐν τῇ διημέρῳ ἐνταῦθα διαμονῇ του παρέσχεν αὐτῷ ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας, τοῦ συνοδευόντος τοὺς ἐπίτροπους ἱεροδιακόνου κ. Καπουράλη διεκτραγωδήσαντος ὅσα οἱ Ἕλληνες τῆς Βουλγαρίας ὑφίστανται. Ἄλλ' ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπέμενε λέγων : ἄς ἀπέλθωσιν εἰς τὰ μέρη

των και ημεῖς θά προσπαθήσωμεν νὰ τοῖς ἀποδοθῆ και ἡ Ἐκκλησία και τὸ σχολεῖον και ἡ ἱεραὺς των. Ἐναντία περιπτώσει δὲν θὰ τοὺς ἀφήσωμεν νὰ χαθοῦν». Οἱ λόγοι τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν ἐμφαίνουσι πολιτικὴν σταθεράν, οὔτε γνώσιν βαθεῖαν τῶν τῆς Βουλγαρίας πραγμάτων. Τὸ «ἐν ἐναντία περιπτώσει» μπόρει νὰ ἦνε διπλωματικόν, ἀλλὰ δὲν εἶνε νομιζόμενον πολιτικόν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὤφειλε νὰ ἦνε ἐν γνώσει τῶν διαθέσεων τῆς Ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας· και αἱ διαθέσεις αὐταί, ἀπεδείχθη ὡς τώρα ὅτι εἶνε ἐστραμμέναι ἐναντίον μας· ὅτι οἱ ὀλίγοι ὑπολειφθέντες Ἕλληνες θὰ ἐκβουλγαρισθῶσιν· ὅτι και τῆς ἐκκλησίας ἀποδιδόμενης, και τοῦ σχολείου, και τοῦ ἱερέως, ὁ ἐκβουλγαρισμὸς θὰ ἐξακολουθῆ· και ὅτι 30 ἢ 40 χιλιάδες Ἕλλήνων εἶνε ἐγκαταλειφθῶσιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν τύχην. Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶνε διπλωματικὴ· εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἀνάγκη ὑπάρχει πολιτικῆς και ὄχι διπλωματικῆς· ἀπῆται δὲ ἡ πολιτικὴ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν μετανάστευσιν μέχρι και τοῦ τελευταίου Ἕλληνοσ τῆς Βουλγαρίας. Ἐχομεν ἀνάγκην προπαρασκευῆς φαλάγγων· και ἐγκληματοῦμεν και ὅταν μίαν και μόνην λόγχην ἀποκρούωμεν.

Αἱ πληροφορίαι τοῦ χρονογράφου ἡμῶν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου, αἱ διὰ τοῦ προλαβόντος φύλλου δημοσιευθεῖσαι, δὲν ἦσαν ἀκριβεῖς. Ἡ κυβέρνησις, τοῦτέστι ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας, καθὼς ἐκ μὴ φίλων αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐβεβαιώθημεν, οὐδεμίαν ἐξήτακσε πῖσιν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς. Στενοὶ φίλοι τοῦ ὑπουργοῦ ἔδωσαν ψῆφον ὑπὲρ τοῦ κ. Βενιζέλου, πρὸς ὃν ἐζήτησεν ὁ χρονογράφος μας νὰ παραστήσῃ τὸν κύριον ὑπουργὸν ὡς μὴ εὐμενῶς διακείμενον. Ὁ κ. Λομβάρδος και εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐφύλαξε τὴν γνωστὴν αὐτοῦ πρὸς τοὺς νόμους εὐλάβειαν και λυπούμεθα ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα

τῆς ἐκπαιδευτικῆς ὑπουργείας τοῦ πρώτου φοράν, και τοῦτο διὰ ξένης χειρὸς, διεστῆμεν πρὸς αὐτόν· διὰ τοῦτο χαίρομεν ἐπανορθοῦντες τὰ ἀνακριβῆ.

Ὁ νεαρὸς δικηγόρος Κερκύρας κ. Γεράσιμος Π. Σκαλτσούνης, καλοῦ πατρὸς κάλλιστος υἱός, ἐδημοσίευσεν νομικὴν διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον *Λαὸς και νόμος ἐν ἡ συζητεῖ δι'* ἐπιστημονικῆς ἀναλύσεως· και ἀντιπαραβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ και γαλλικοῦ νόμου τὸ ἂν ἔχη δικαίωμα τὸ δικαστήριον τῶν Συνόδων νὰ διακόπτῃ ἀναβάλλον τὴν δίκην ἐνῶ ἀπαγγέλλεται ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων, ὅπως ἐγένετο ἐν τῷ Κακούργαδικεῖω Κερκύρας τὴν πολυθρόνητον 2 Μαΐου. Ὁ νεαρὸς συγγραφεὺς ὑποστηρίζει μετὰ πολλῆς λογικῆς τὴν θέσιν του και μόνον τὸ κυλισθὲν εἰς τὸν βόρβορον και τὴν δωροδοκίαν ἀξίωμα τῶν ἐνόρκων δύναται νὰ ἐξασθενῆ τὰ ἐπιχειρήματά του, ἀλλὰ και αὐτὸ πρακτικῶς, ὄχι δὲ θεωρητικῶς.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου ἀνακίρυξις τῶν ὑποψηφίων εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς γενήσεται αὔριον.

Ὁ κ. Κωνστ. Κυλιερῆς ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐκ τριῶν ἐγκυδῶν τόμων ἀποτελουμένης *Κλινικῆς Θεραπευτικῆς* τοῦ Γάλλου ἀκαδημαϊκοῦ κ. Dujardin-Beaumez, κατὰ μετὰφρασιν τοῦ ἱατροῦ κ. Κυριαζίδου. Τὸ βιβλίον προμηνύεται ὡφελιμώτατον τοῖς σπουδασταῖς τῆς ἰατρικῆς.

Ἐξεδόθησαν ἄρτι *Λόγοι Ἐκκλησιαστικοὶ* ἐκφανθέντες ἐν διαφορῶσι ἐνομοιαχοῖς ναοῖς ὑπὸ **Ἡλία Βλαχοπούλου** και **Ἱεροθέου Μητροποῦλου**, ἱεροκρητικῶν μα-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 495)

Ἐξεπλήσσετο ἀφελῶς μὴ ἐννοῶν ὅτι, ὅσῳ τολμηραὶ και αὐθάδεις και ἂν ἦσαν αἱ σκέψεις του, εἶχε διατηρηθῆ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ σεβασμοῦ, ὃν ἐνέπνευε και ἐπέβαλεν αὐτῷ ἡ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ του.

Τέλος εὗρεν, ἦν ἀπηλλαγμένος ἀμηχανίας, ἡ μαρκησία δὲν ἐστενοχωρεῖ αὐτόν πλέον.

Δὲν εἶχε πλέον τίποτε νὰ κάμῃ εἰς Χάβρην. Ἀνεχώρησε τὴν ἐσπέραν, ἀφίκετο εἰς Παρισίους ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου και μετέβη, ἵνα κατακλιθῆ οἰκαδὲ, μὴ θέλων νὰ διέλθῃ τὴν νύκτα καθ' ὁδὸν μεταβαίνων ἐκ Παρισίων εἰς Πάρ-Μαρλύ.

Ἄλλως πρὶν παρουσιασθῆ ἐνώπιον τῆς νόμφης του, εἶχεν ἀνάγκην νὰ σκεφθῆ ἀκόμη, ὅπως καλῶς ἀποφασίσῃ ἐκεῖνο,

τό ὁποῖον ὄφειλε νὰ εἶπῃ εἰς αὐτήν. Ἦτο ἡ τελευταία σκηνὴ τῆς κωμῆδίας, ἦν ἐμελλε νὰ παραστήσῃ, ἐκ δὲ τῆς ἐπιτηδειότητος και τῆς δεξιότητος αὐτοῦ ἐξηρτάτο ἡ ἐπιτυχία. Ἐπρεπε νὰ φανῆ εὐγλωττος, πειστικὸς.

Τὴν ἐπιούσαν πρωὶ μετέβη εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ μεσίτου αὐτοῦ, εἰς ὃν ἔδωκε διαταγὰς τινὰς. Ἐγευματίσεν ἐν τῷ ἀγγλιῶ καφενεῖῳ. Τὴν μεσημβρίαν και ἐν τέταρτον, ἀφοῦ ἠγόρασε τὰς πρωϊνάς ἐφημερίδας, ἐπέβη τῆς ἀμάξης και μετὰ δύο ὥρας ἀφικνεῖτο ἐν Πάρ-Μαρλύ.

Ἡ μαρκησία ἀκούσασα τὸν κρότον ἀμάξης ἠγέρθη και ἐπλησίασε τὸ παραθυρον. Εἶδε τὸν βαρόνον καταπάντα και εἰσελθόντα διὰ τῆς συνήθους θύρας, και παρετήρησεν ὅτι ἡ φυσιογνωμία του δὲν ἐνέφαν ἐν ἄνθρωπον φέροντα κηκὴν τινὰ εἶδησιν. Ἐξέβαλεν ἀναστεναγμὸν ἀνακουρίσεως, ὑψώσασα τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανόν. Ἡθθάνετο μὲν ἐκὐτὴν ἦττον ἐστενοχωρημένην και τὴν καρδίαν τῆς ἀνακουρίζομένην, ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα ἀκόμη νὰ ἐλπίζῃ πολὺ.

Ἐστάθη ὀρθή, ἀκροωμένη, ἀναμένουσα. Ἡ καρδία τῆς ἐπαλλε βιαίως, ἦτο ἀσθμαίνουσα.

Ἐλαφρὰ βήματα ἀντήχησαν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον.

— Θεέ μου! Θεέ μου! ἐπιθύρῃσεν.

Ἀνυπομονοῦσα ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνός τῆς.

Ἦτο ἡ θαλαμηπόλος.

— Ἦλθεν ὁ κύριος βαρόνος, εἶπεν ἡ ὑπηρετρία.

— Τὸ ἤξεύρω, τὸν εἶδα. Διὰ τί δὲν ἦλθεν ἐδῶ ἀμέσως;

θητών του διδασκάλου **Ἀποστόλου Μακράκη**. Οἱ λόγοι οὗτοι διακρίνονται διὰ τὸ ἀπέριττον τοῦ ὕφους καὶ τὸ εὐλικρινές τῆ: ἐμπνεύσεως, διὰ τὸ εὐαγγελικώτατον τῆς οὐσίας καὶ τὸ ἀνθρωποπλαστικὸν τῆς διδασχῆς των. Ἰδίως οἱ τοῦ Βλαχπουλοῦ διαπνεύουσιν ἀληθῆ χριστιανικὸν ἐνθουσιασμόν, μᾶς ἤρσαν δὲ πολὺ οἱ πανηγυρικοὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Εἶνε λυπερὸν ὅτι τοιοῦτοι ἱεροκήρυκες ἠναγκάσθησαν διὰ μωρὰς παρεξηγήσεις νὰ κλείσωσι τὰ χεῖλη των, ἀφ' ὧν ἔρρεεν εὐλικρινὴς χριστιανικὴ διδασχῆ εἰς χρόνους τόσῃς διαφθορᾶς καὶ ἀδιαφορίας εἰς τὰ κατώτερα μάλιστα στρώματα, ὅπου τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ βλασφημία, καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα, ὅπου ἡ ξηρασία τῆς ψυχῆς καὶ διαφθορὰ τῆς κηρδίας. Συναιστώμεν τὸ βιβλίον θερμοτάτα πρὸς τοὺς ὀρεγομένους θρησκευτικῆς διαπλάσεως καὶ ποιήσεως.

Ὅπως μὴ ἀδικῆται οὐδεὶς τῶν ἐξεταζομένων, φρονούμεν ὅτι οἱ κκ. καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς δεόν νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ἀποπὸν τι, ὅπερ συμβαίνει ἐν ταῖς ἐξετάσεσι, τὸ εἶξ: ὅτι ἕκαστον τῶν ἐξεταζομένων δὲν ἔχουσιν τὴν ἀνοχὴν οἱ κκ. καθηγηταὶ νὰ δοκιμάζωσι γενικῶς καὶ εἰς διάφορα ἴδια καὶ αὐτοτελῆ κεφάλαια τῶν τοῦ Ρ. Δικαίου λαβυρίθων κλπ. ἀλλὰ περιορίζονται πολλάκις νὰ κρίνωσι, καὶ ἰδίως τὸν δεύτερον τῶν ἐξεταζομένων, ἐξ ὀλίγων λεπτομερειῶν τοῦ θέματος, ὅπερ ὁ πρῶτος τῶν ἐξεταζομένων ἔχει σχεδὸν ἐξαντλήσει καὶ ἄς οἱ κκ. καθηγηταὶ ἐπίστανται καλῶς καὶ ἐκ τῆς ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῆς καὶ οὕτω συμβαίνει νὰ ἀδικῶνται καὶ νὰ πλήττῃται καιρῶς ἡ φιλοτιμία λίαν νοσηρόνων σπουδαστῶν, κοπιασάντων πολὺ εἰς τὴν ἐξερεύνησιν τῶν λαβυρίθων τοῦ Ρ. Δικαίου, καὶ κατηρητισμένων ἀρκούντως διὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἄθλιον σύστημα τῶν ἐξετάσεων, ἐνῶ ἄλλοι ψιττακίζοντες τὰς ὀλίγας γραπτὰς σημειώσεις, ἄς καὶ μόνας συλλέξαντες παρ' ἄλλων ἐμελέτησαν,

γίνονται διδάκτορες.—Τὰ ἀνωτέρω ἐπιστέλλει ἡμῖν εἰς ἡδίκημένους

Ὅτι οἱ διδάσκαλοι δὲν εἶναι ὅλοι βλάκες, ὡς συνήθως ἐκ προκαταλήψεως ὁ πρακτικὸς λεγόμενος κόσμος πιστεύει, ἀποδείκνυται ἐκ τοῦ ἐπομένου ἱστορικώτατου γεγονότος, ὅπερ δημοσιεύομεν ὑπὸ ἐγγύησιν καὶ εὐθύνην μας, ἂν ὁ κ. Λέριος θελήσῃ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ συναδέλφου του. Ἀπεβίωσεν ἐν τινι χωρίῳ τῆς Κρήτης ὁ προεπτῶς ὁ δημοδιδασκαλὸς τοῦ χωρίου προσεκληθῆν νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν ἐπικηδεῖον λόγον. Ἐνῶ ἀπρίθμει τὰς ἀξίας ἐπαίνων πράξεις τοῦ θανόντος καὶ διετέλει εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς συγκινήσεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὁ καϋμένος, ἰδὼν τὴν χήραν τοῦ κηδευομένου πρὸ τοῦ φερέτρου ἰσταμένην καὶ ἀπαρηγόρητα θρηνοῦσαν ἐπὶ τῇ ἀπωλεῇ ἣν ὑπέστη, στρέφεται πρὸς αὐτὴν καὶ θέλων νὰ τὴν παραμυθήσῃ: «Γύραι, ἀναφανεῖ μὴ κλαίῃ: ἂν ὁ σύζυγός σου ἀπέθανε, ἐγὼ εἶμαι ἐδῶ!» Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν σπαραξικάρδιον ἱμιλίαν του ἔ αγαθῶς διδασκαλὸς ἐν μέσῳ τῆς ἰλαρότητος, ἥτις μεθ' ὅλον τὸ πένθημον τῆς τελετῆς διεχύθη ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, χωρὶς νὰ ἐνοήσῃ τί εἶπε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ — ΣΟΥΤΣΟΣ

Ὁ πρῶην Δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Παναγῆς Κυριακὸς ἀπήνητησεν εἰς ὅσα τὸ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδημοσίευσεν **γεγονότα**—διότι ἦσαν ἀριθμοὶ—ἀφορῶντα τὴν σχετικὴν πρόοδον τοῦ δήμου, δημαρχεύοντος τοῦ κ. Σούτσου. Ὁ κ. Κυριακὸς, σύμφωνα μὲ τὴν γνωστὴν δεξιότητα τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, ἀπήνητησεν ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» διὰ γλώσσης μεμετρημένης καὶ ὕφους πράγματι σεμνοῦ, ἐφ' ᾧ ὁμολογοῦμεν αὐτῷ χάριτας· ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ἀπήνητα ὅπως διόλου, ἡ περὶ αὐτοῦ γνω-

- Δὲν γνωρίζω. Μὲ διέταξες νὰ εἰδοποιήσω τὴν κυρίαν.
- Ποῦ εἶνε;
- Εἰς τὸ δωμάτιόν του.
- Καλῶς· τὴν ἀναμένω.

Ἡ θαλαμηπόλος ἀπεσύρθη.

Ὁ κύριος βαρόνος ἐθεώρησε καλὸν ν' ἀλλάξῃ ἐνδυμασίαν. Ἐδυνήθη ὡσαύτως νὰ ἐξετάσῃ τὰ θηκία τοῦ περιφήμου ἐπίπλου. Μετὰ εἴκοσι λεπτά ἐνεφανίσθη. Ἡ μαρκησία ἔμενε πάντοτε ὀρθή, ἀκίνητος ὡς ἄγαλμα.

Ὁ Λέων εἰσηλθεν εἰς τὸν κοιτῶνα, τὴν κεφαλὴν ἔχων κεκλιμένην, τοὺς ὀφθαλμοὺς στυγνοὺς, οἷον καταπεπονημένος καὶ καταβεβλημένος, τοῦ προσώπου του ἀναπαριστῶντος βραθειαν θλίψιν. Ποία μεταβολή! Ἄλλ' ἡ Λουκία δὲν ἐνεθυμειτο πλέον τὴν παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν εἶχε κάμει προηγουμένως. Κητενόησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ πάσης ἐλπίδος.

Τὸ ὄχρὸν πρόσωπόν της περιέβαλεν αἶφνης χροιά τρόμου, τὸ δὲ φῶς τοῦ βλέμματός της ἐσβέσθη· ἐστήριξε πυρετωδῶς τὰς δύο χεῖρας ἐπὶ τῆς καρδίας της, ἐξέβαλε κραυγὴν βραχνὴν καὶ ἐκλονίσθη.

Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν ὁ βαρόνος νὰ ὀρμήσῃ καὶ λάβῃ τὴν δυστυχῆ. Ἦν ἔφερε μέχρι τοῦ ἀνκλίντρου. Ἡ μαρκησία δὲν εἶχεν ἀπολέσει τὸ λογικὸν της· ἦτο κτύπημα τρομερὸν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶχε πλῆξῃ αὐτὴν· ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἶχε παύσει πάλλουσα ἡ καρδία της, ἡ-

σθάνθη ἀνακινούμενον τὸ νήπιον ἐν τῷ κόλπῳ της, ἡ δὲ μήτηρ πάραυτα ἐξηγέρθη κατὰ τῆς ἀδυναμίας τῆς συζύγου. Λυγμοὶ συγκρατούμενοι ἐν τῷ λάρυγγί της ἐξέφυγον, τὸ στήθος της ἐξηγέρθη βιαίως· ἀνέπνεε τώρα· ἤθελε μὲν νὰ κλαύσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο. Οἱ ὀφθαλμοὶ της, φλέγοντες ὡς πῦρ, ἔμενον ξηροὶ, ὡσεὶ μὴ εἶχε πλέον δάκρυα.

Γονυπετῆ· ἐνώπιον αὐτῆς ὁ Λέων ἐκράτει τὰς χεῖράς της καὶ κατεφίλει αὐτάς. Ἐκλαίεν αὐτὸς, ὥφειλε δὲ νὰ κλαύσῃ, διότι διεδραμάτιζε τὸ πρόσωπόν του.

Λ'

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΦΡΑΣΗ

Μετὰ μίαν στιγμὴν ἡ μαρκησία ἠσθάνθη ἑαυτὴν ἀνακουφισθεῖσαν καὶ σχεδὸν ἰσχυράν. Τὸ αἷμα, ὅπερ πρὸς στιγμὴν εἶχε παύσει κυκλοφοροῦν, ἐπάφλαζεν ἤδη ἐν ταῖς ἀρτηρίαις, ἀνῆρχετο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τύπτον τοὺς κροτάφους, βομβοῦν ἐντὸς τῶν ὠτων.

Ἡ Λουκία παρετήρησε τέλος ὅτι ὁ ἀνδράδελφός της εὐρίσκετο πρὸ τῶν ποδῶν της, ὅτι ἐκράτει καὶ κατεφίλει τὰς χεῖράς της.

Ἐπέστη δὲ παράδοξόν τινα πάθησιν, οἷον τι αἰσθημα ἀποστροφῆς.

— Τί κάμνετε λοιπόν; εἶπε ξηρῶς ἀποσύρουσα ζωνρῶς τὰς χεῖράς της.

μη τοῦ Δήμου δὲν θὰ ἡλαττοῦτο οὐδὲ κατὰ μικρὸν, καὶ τώ-
ρα ποῦ ἀπὴντησεν ἡ περὶ αὐτοῦ γνώμη τοῦ Δήμου δὲν ἐπέ-
ρίσσευσεν οὔτε κατὰ ἓνα ἐκλογνα.

Οἱ ἀριθμοὶ ἀναιροῦνται δι' ἀριθμῶν καὶ τοῦτο ἀπεπειρά-
θη νὰ πράξῃ ὁ κ. Κυριακὸς, ἀλλ' ἀναιροῦνται δι' ἀριθμῶν
ἀληθινῶν· ὁ δὲ πρῶτος Δήμαρχος φαίνεται ὅτι ὅταν ὀμιλῇ μὲ
τοὺς συνδημῶτας του δι' ἀριθμῶν, δὲν τοὺς ἀποκκλύπτει ὁ-
λους, ὡς ὄφειλεν, ἀλλὰ μερικοὺς κρύπτει διὰ λογαριασμὸν
τοῦ ἐντὸς τοῦ θυλακίου του.

Τὴν ἐπὶ τοῦ Δημάρχου Σούτσου καταπληκτικὴν αὐξήσειν
τοῦ Δημοτικοῦ φόρου ἐντὸς μιᾶς τετραετίας ἀπὸ 400 χιλιά-
δων, εἰς ἃς τὸν ἄρτισεν ὁ προκάτοχός του εἰς ἓν ἑκατομ-
μύριον, ἡμεῖς μὲν τὴν ἀπεδώσαμεν εἰς τὴν τιμιαν διαχει-
ρησὶν τοῦ Δημάρχου κ. Σούτσου, βᾶσιν ἔχουσαν πάντοτε τὴν
πρόσδοκον τοῦ Δήμου, ὁ δὲ κ. Κυριακὸς ἐπιμένει νὰ τὴν ἀπο-
δίδῃ εἰς τὴν αὐξήσειν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ δασμολογίου.
Καὶ περὶ μὲν πληθυσμοῦ, οὗτος δὲν γίνεται δι' εἰσαγωγῆς
ἀνθρωπίνου ἐμπορεύματος, ὥστε τὴν μὲν μίαν τετραετίαν νὰ
εἰσάγηται ἐμπόρευμα δέκα χιλιάδων φερ' εἰπεῖν, τὴν δ' ἄλ-
λην πέντε, καὶ σήμερον μὲν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν λιμένα
Πειραιῶς χίλια πλοῖα φορτωμένα ἀνθρώπους, αἷμιον δὲ μό-
νον δέκα φορτωμένα Κυριακοὺς· ἀλλ' ἀκολουθεῖ ἡ αὐξήσις νό-
μους γνωστούς, τῶν ὁποίων τὸ ἐξαγόμενον εἶναι εἰς μέσος ὅρος,
μεταλλάσσων τὸ πολὺ κατὰ δεκαετίαν· καὶ τοῦτο ὅχι κατὰ
γεωμετρικὴν ἀναλογίαν, ἀλλὰ πάντοτε κατ' ἀριθμητικὴν. Ἄν
λοιπὸν ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ ἐπενήργησε τόσον θαυμα-
τουργὰ ἀπὸ τοῦ 1879 ἕως τοῦ 1883 — **Δημαρχία Σού-
τσου** — διατί δὲν ἐνήργει μετὰ τῆς αὐτῆς θαυματουργοῦ δυ-
νάμεως καὶ ἀπὸ τοῦ 1876 ἕως τοῦ 1879 — **Δημαρχία Κυ-
ριακοῦ**.

Διατί εἰς μὲν τὴν πρώτην περίοδον ὁ δημοτικὸς φόρος
ἔβαινε διὰ πηδημάτων αἰγός: **406 χιλ. — 670 χιλ. — 850 χιλ. — 1,000,000 — δημαρχία**

Σούτσου, ἐπὶ δὲ τῆς πρώτης μὲ βήματα χελώνης: 350
χιλ. — 351 χιλ. — 351 χιλ. — **δημαρχία Κυριακοῦ**; Πρέπει
νὰ παραδεχθῇ ὁ κ. Κυριακὸς ὅτι ὁ νόμος τοῦ πληθυσμοῦ
εἶνε νόμος τοῦ δημάρχου — ὅτι ὁ δήμαρχος δηλαδὴ κάμνει
τὸν πληθυσμὸν — καὶ ὅταν μὲν τυχαίη νὰ ἔχωμεν δήμαρ-
χον γόνιμον, ὁ πληθυσμὸς αὐξάνει, ὅταν δὲ ἔχωμεν δήμαρ-
χον στείρον, ὁ πληθυσμὸς μένει στάσιμος· ἀλλὰ καὶ τούτου
παραδεκτοῦ γενομένου, εἶνε ἄρα γε τίτλος διὰ τὸν κ. Κυ-
ριακὸν εὐνοϊκός, ὅτι ὑπῆρξε δήμαρχος στείρος; Ἐὰν ὁ δήμος
τὸν εἶχεν ὡς σὺζυγον, μπορεῖ νὰ ἦτο ἡ στείρωσις εὐεργέ-
τημα· ἀλλ' ἡ ιδιότης αὐτῆ δὲν εἶνε διόλου κόσμημα εἰς τὸ
ἄξιωμα τοῦ δημάρχου.

Ἐνεπλάκη ὅμως καὶ εἰς ἀριθμούς, οἵτινες καὶ αὐτοὶ θὰ
στραφῶσι δυστυχῶς ἐναντίον του· διότι οὔτε ἡ αὐξήσις
τοῦ Τιμολογίου δὲν πρόκειται νὰ τὸν ὠφελήσῃ. Καὶ πρῶ-
τον μὲν ἡ αὐξήσις τοῦ δασμολογίου ἐγένετο ἀπαξ· ἄρα ἡ
αὐξήσις τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ Σούτσου ἀπαξ ἐπίσης ἔ-
πρεπε νὰ γίνῃ καταφανής, διὰ δὲ τὰς λοιπὰς ἐνοικιάσεις
νὰ δεικνύῃ τὸ αὐτὸ Κύριε ἐλέησον τῶν **351 χιλιάδων**
τῆς μακαρίτιδος δημαρχίας. Διότι ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα
ἔτη τῆς περιόδου ἐκείνης ἐπελθούσα αὐξήσις ἐγένετο, ὡς
ἐνθυμοῦνται οἱ συνδημῶται μας, διὰ τοῦ πείσματος, ὅπερ ἡ-
νέπτυσεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Γαλλικοῦ Καταστήματος,
εἰς ὃν, ὅταν ἐφθασεν εἰς 400 χιλιάδας, ὁ κ. Κυριακὸς μο-
νονουχὶ δακρυρροῶν τὸν καθικέτευε νὰ μὴ προβῇ πλέον εἰς
ἄλλην αὐξήσειν, λέγων αὐτῷ: Μὴ, μὴ, θὰ καταστραφῆς
παιδί μου.

Ἄλλὰ τοῦ στηρίζεται τὸ περὶ αὐξήσεως τοῦ δασμολογίου
ἐπιχειρημά του, ἐξ οὗ λέγει ὅτι προήλθεν ἡ αὐξήσις τοῦ
δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ Σούτσου ἀπὸ 400 χιλιάδας εἰς ἓν ἑκα-
τομμύριον;

Ναὶ, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ πετρελαίου ἦτο μία
δραχμὴ κατ' ὄκαν, καὶ ὁ νόμισμα αὐτοῦ φόρος 2 λεπτά· ἡ

Ὁ βαρόνος ἠγέρθη.

— Διατί σιωπᾶτε; ὑπέλαβε μετὰ φωνῆς ἐμπληκτικῆς·
μήπως δὲν ἔχετε τίποτε νὰ μοῦ εἴπητε;

— Ὑπεσχέθητι νὰ μὴ σᾶς κρύψω τίποτε, καὶ νὰ σᾶς
εἶπω τὴν ἀλήθειαν.

— Εἶπατε, εἶπατε λοιπὸν.

— Φοβοῦμαι...

— Τί φοβεῖσθε; δὲν βλέπετε ὅτι εἶμαι ἰσχυρὰ καὶ ὅτι
δύναμαι τὰ πάντα ν' ἀκούσω; Ἄ! ἐμάντευσά ἤδη τί ἔχε-
τε νὰ μοῦ εἴπητε.

— Οἴμοι! δὲν ἠδυνήθητι νὰ σᾶς κρύψω τὴν θλιψίην μου.

— Πρέπει τὰ πάντα νὰ μοῦ πῆτε.

— Ἄλλοθῶς.

— Ὅμιλήσατε λοιπὸν, ὀμιλήσατε!

Ἡ φωνὴ τῆς ἦν βραχεῖα, ἡ φωνὴ τῆς, τεταραχμένη, εἶ-
χεν ὑποκώφους τόνους. Οἱ μεγάλοι ἀνοικτοὶ ὀφθαλμοὶ αὐ-
τῆς ἐγκεκλυσμένοι ὑπὸ αἵματος εἶχον λάμψεις ταχίας, ἀ-
γρίας καὶ ἐσπινθηροβόλου· αἱ βλεφαρίδες ἔμενον ἀκίνητοι
ὡσεὶ ἦταν συγκολλημέναι ὑπὸ τὸ μετωπιαῖον ὄστρον· αἱ
κόραι ἐφαινότο διαστελλόμεναι.

Ὁ βαρόνος ἀφῆκε νὰ πέσωσιν ἐκ τῶν χειλέων του αἱ
τρομεραὶ αὐταὶ λέξεις:

— Ὁ δυστυχὴς ἀδελφός μου ἀπέθανεν!

— Ἀπέθανεν! ἀπέθανεν! ἐπανέλαθεν αὐτὴ διὰ φωνῆς
ὁμοίας τῆ τῶν πνιγομένων.

— Ὅπως σᾶς εἶχε γράψει, ἐξηκολούθησεν ὁ Λέων, ἐ-
πεδιβάσθη ἐπὶ τοῦ «Ἄτρομήτου». Τὸ πλοῖον εἶχεν ἤδη
διανύσει τὰ δύο τρίτα τοῦ πλοῦ του, ὅτε κατελήφθη ὑπὸ
τρομερᾶς τρικυμίας καὶ ἐροίφθη ἐπὶ τῶν ὑφάλων ἀπολεσθὲν
αὐτάνδρον, ἐκτὸς δύο ἀνθρώπων μόνον, δύο ναυτῶν τοῦ
πληρώματος, σωθέντων ἐκ θαύματος. Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν
καταστροφὴν, ἀνευρέθησαν οὗτοι ἐκ τοῦ πελάγους ὑπὸ ἀγ-
γλων ναυτῶν καὶ ἐπανεληθόντες εὐρίσκονται ἤδη εἰς Χάρβην.
Εἶδον τὸν ἓνα αὐτῶν, ὅστις καλούμενος Πρόσπερ Γανδρὸν
μοὶ διηγήθη τὰ ὅσα συνέβησαν ἐν τῷ «Ἄτρομήτῳ», καθ'
ἦν στιγμὴν ἐβυθίσθη. Ὁ ναύτης οὗτος εὐρίσκετο πλησίον
τοῦ ἀδελφοῦ μου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου καὶ
ἤκουσεν αὐτὸν κραυγάζοντα. — «Λέων, Λέων, σοῦ συνιστῶ
τὴν Λουκίαν, τὴν ἀγαπητὴν μου Λουκίαν καὶ τὸ τέκνον
μου, οἵτινες δὲν ἔχουσι πλέον ἢ σὲ μόνον ἐν τῷ κόσμῳ,
διὰ τὰ προστατεύεις καὶ ἀγαπᾶς αὐτούς!» Οἴμοι! Αὐτοὶ
ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι του. Ὁ αὐτὸς εἶδεν αὐτὸν ἐπὶ
στιγμὴν παλαιόντα κατὰ τῶν κυμάτων τοῦ μαρινώδους Ὠ-
κεανῶ, ἔπειτα ἐξαφανισθέντα, καταποθέντα ἐν τῷ βάθει
τῆς ἀβύσσου. Ἐκτὸς τῶν δύο διασωθέντων ὑπὸ τῶν ἀγ-
γλων ναυτῶν, ὡς προεῖπον, ὅλον τὸ πλήρωμα τοῦ «Ἄτρο-
μήτου» ἀπωλέσθη.

Ἐξήγαγε τὰς ἐφημερίδας ἐκ τοῦ κόλπου του.

— Ἰδατε, ἀδελφὸ μου, εἶπεν, αἱ ἐφημερίδες αὐταὶ πε-
ριέχουσι τὴν ἀφήγησιν τοῦ «Ἄτρομήτου»· θὰ διατάξητε

δὲ δημοτικὴ διατίμησις ἀνεβίβασε τὴν ἀξίαν αὐτοῦ εἰς 3 δραχμὰς κατ' ὄκταν καὶ τὸν φόρον εἰς λεπτὰ ἑπτὰ. Ἄλλὰ τὸ σταθμολόγιον τοῦ 1872 ὥρισε τὸ πετρέλαιον πάλιν εἰς δρ. 1, καὶ τὸν φόρον αὐτοῦ εἰς λεπτὰ 2. Ὁ δὲ δημοτικὸς φόρος τοῦ 1882 δὲν ἠλαττώθη διὰ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἔφθασε τὸ ἑκατομμύριον.

Ναὶ ἡ τιμὴ τοῦ καφέ ἀνεβιβάσθη ἀπὸ δρ. 4, ὅχι εἰς 8, ὡς διατείνεται ὁ κ. Κυριακός, ἀλλ' εἰς 5· καὶ πάλιν ὅμως ἡ διατίμησις τοῦ 1882 τὴν περιώρισεν εἰς δρ. 4 καὶ σήμερον εἰς δρ. ν. 3,60.

Ἡ τιμὴ τοῦ καπνοῦ εἶχε τῷ ὄντι σχεδὸν διπλασιασθῆ ἀπὸ δρ. 4 εἰς 7,70, ἀλλὰ καὶ τούτου ἡ ἀξία περιωρίσθη τὸ 1872 εἰς δρ. 3,60.

Ὁ δὲ φόρος ἐπὶ τοῦ γλεύκου ἐπεβλήθη μόνον τὸ 1883, καὶ οὗτος ἐλάχιστος ἐν λεπτόν κατὰ δύο ὀκάδας.

Ὅ,τι δὲ λέγει περὶ τῶν εἰσπραξέων τοῦ τελωνείου Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀναιρεῖται διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου, ἐρωτωμένου δηλαδὴ τοῦ κ. πρώην δημάρχου ἀν αἰ εἰσπραξέας αὐταὶ ἔμενον στάσιμοι κατὰ τὸ 1875—1879 ἢ ἀν ἡ ἀξήσις τῶν παρετηρήθη μόνον κατὰ τὴν μαγικὴν Δημάρχου τοῦ κ. Σούτσου.

Ὁ κ. Κυριακός θὰ ἦτο εὐτυχέστερος πολὺ εἰς τὴν ἀναίρεσίν του κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ Μὴ Χάνεσαι σημειωθέντων γεγονότων, ἐὰν ἐσιώπα βαθεῖαν σιωπὴν, τὴν ὁποίαν μόλις θὰ ἐτάραττεν ἢ ἐκ νέου ἐκλογὴ τοῦ κ. Σούτσου, ὅστις δι' ἔργων κατέκτησε τὴν ἀγάπην τοῦ Δήμου του καὶ δι' ἔργων πάλιν θὰ ἐπανακτῆσθαι πιστεύομεν ταύτην καὶ κατὰ τὴν νέαν ἐκλογικὴν περίοδον. Θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχέστερος ἀνταγωνιστὴς τοῦ κ. Σούτσου καὶ θὰ ἐδούλευε καλλίτερα τὸν νέον κύριόν του, ὃν ζητεῖ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ δήμου βασιλεῖα ἀνεύθυνον αὐτοῦ ἵνα ὑπείσπρῃ ἐπειτα αὐτὸς ὡς πρωθυπουργός, ἐὰν τὴν αὐτὴν ἐφύλαττε σιωπὴν προκειμένου περὶ τῆς ἀξήσεως τοῦ δημοτικοῦ φό-

ρου ἢ μᾶλλον τοὺς αὐτοὺς ἐπεδαψίλευεν ἐπαίνοισι εἰς τὸν κ. Σούτσον καὶ περὶ τούτου, οὗς καὶ περὶ τοῦ ὕδατος τῆς πόλεως, αὐξήθεντος ἀπὸ 6 ἐπὶ τῆς δημορχείας του εἰς 25 ὀκάδας ἐπὶ τῆς δημορχείας τοῦ διαδόχου του. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σιδηροὺς σωλήνας, δι' οὗς ἐναεβρύνετε ἐφ' ὄρου ζωῆς ὁ κ. πρώην Δημάρχος, τὸ ἐφ' ὄρου ζωῆς αὐτὸ δὲν εὐχόμεθα διόλου νὰ ἐφαρμοσθῆ κατὰ γράμμα, διότι λίαν προσεχῶς οὗτοι ἀντικαθίστανται, ὡς ἀνεπαρκεῖς, δι' ἄλλων σωλήνων εὐρυτέρας διαμέτρου.

Μίαν ἐν τέλει παρατήρησιν εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἀξιότιμου κ. πρώην Δημάρχου. Ὁ κ. Κυριακός εὐχεται ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς του ἐν πνεύματι εὐαγγελικῆς ἀγαθότητος ἀὸ διάδοχος τοῦ κ. Δ. Σούτσου νὰ μὴ ζητήσῃ ἐπὶ τοῦ πικραλληλισμοῦ τῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδικῶν του νὰ μειώσῃ τὰ ἔργα καὶ τοὺς κόπους τοῦ κ. Δ. Σούτσου.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νομιζόμεν νὰ τὸν παρηγορήσωμεν ἀπὸ τοῦδε ὅτι ἡ εὐχὴ του αὐτὴ θελεῖ ἐκπληρωθῆ, διότι διάδοχος τοῦ κ. Δ. Σούτσου ἔσται ὁ κ. Δ. Σούτσος.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Εἶνε ὁ γνωστὸς Μουκάκος, ὑπάλληλος τοῦ ταχυδρομείου, κατηγορούμενος ἐπὶ ὑπεξαίρεσει συστημένων ἐπιστολῶν, ὅστις κατέχει σήμερον τὴν ἔδραν τοῦ κατηγορουμένου. Ὁ Μουκάκος, ἐλαφρὸς τις Βελέντζας τοῦ ἐγκλήματος, προμηθευθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ταχυδρομείου, τῆ συστάσει, νομιζόμεν, ἰσχυροῦ τινος, καὶ δικαιώσας τὰς συστάσεις του διὰ τῆς ἐκ συστήματος καταδιώξεως καὶ ἐλαφρώσεως πάσης ἐπὶ συστάσει ἐπιστολῆς. Κρατῆθεις ὑπὸ τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, εἶχε κατορθώσει νὰ δραπετεύσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μεθ' ὃ συνελήθη ἐν Σμύρῃ. Καὶ σήμερον κατηγοροῦ-

νὰ μεταφρασθῶσιν ἀγγλιστί καὶ θὰ δυνηθῆτε ν' ἀναγνώσῃτε αὐτήν.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ λαβοῦσα μηχανικῶς τὰς ἐφημερίδας προσέτριψεν ἐντὸς τῶν συνεσταλμένων χειρῶν τῆς καὶ ἀφῆκεν αὐτὰς νὰ πέσωσιν ἐπὶ τοῦ τάπητος.

Κατὰ πᾶσαν στιγμὴν, σπασμοὶ νευρικοὶ ἐκλόνιζον ὀλόκληρον τὸ σῶμά της.

— Ἀδελφὴ μου, ἀγαπητὴ μου ἀδελφὴ! — ἐψιθύρισε ὁ βαρόνος.

Ἐκ νέου ἐκλονίσθη αὐτὴ βιαιότερον, οἱ δὲ ἠνεωγμένοι ὀφθαλμοὶ τῆς, πάντοτε λάμποντες καὶ πλήρεις ἀγρίων λάμψεων, προσηλώθησαν εἰς τοὺς τοῦ βαρόνου μετὰ τινος παραδόξου ἐκφράσεως.

Ἰκανῶς μακρὰ ἐπεκράτησε σιωπὴ.

Ὁ Λέων λαβὼν ἔδραν ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς Λουκίας. Ἡ δυστυχὴς ἦτο οἷον ἀπολελιθωμένη, θὰ ἔλεγέ τις ὅτι δὲν ἐνουπήρχε τι πλέον ἐν αὐτῇ ἢ τὸ φοικωδῶς προσηλωμένον βλέμμα της.

— Ἀδελφὴ μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, ὑποκρινόμενος βαθυτάτην συγκίνησιν, γνωρίζων ὅτι ἔχετε ἐμπιστοσύνην πρὸς ἐμὲ, ὅτι πιστεύετε εἰς τὴν εἰλικρινῆ ἀγάπην μου. Ἄ! Δὲν γνωρίζετε πόσον σὰς ἀγαπῶ καὶ μέχρι τίνος δύναται νὰ προβῆ ἡ πρὸς σὰς ἀφοσιώσις μου. Μεγάλῃ, ἀνεπανόρθωτος συμφορᾷ ἐπληξεν ἀμφοτέρους ἡμᾶς πρὸς τί θὰ ἔγρη σήμερον ἢ μεγάλῃ ἀπελπίσει; Ὁφείλομεν νὰ ἐγκαρτερήσω-

μεν καὶ νὰ κλαύσωμεν ὁμοῦ τὸ μὴ ὑπάρχοντα πλέον. Κατὰ τὴν τελευταίαν του στιγμὴν, ὕμᾶς, τὸ ἐντὸς ὀλίγου μέλλον νὰ γεννηθῆ παιδίον καὶ ἐνὲ ἀνελογίσθη. Δυστυχῆ Παῦλε! Δὲν εἶχε λοιπὸν ἄλλους ἀγαπητοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἢ τὴν σύζυγον, τὸ παιδίον καὶ τὸν ἀδελφόν του!

Εἶνε παρηγορία τις δι' ἐμὲ οἱ λύγοι οὗτοι, οἱ κατὰ τὴν ὑστάτην συλλεγέντες στιγμὴν. Εἶπατε, Λουκία, δὲν ἦτο ἐκ θείας θελήσεως τὸ ν' ἀκουσθῶσιν οὗτοι παρ' ἑνὸς τῶν δύο διαφυγόντων τὸν θάνατον ναυτῶν καὶ νὰ μοὶ διαβιβάσθῃσι;

Πρὸς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου ἀπηυθύνετο, ὡς νὰ ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀκούσω· ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν δὲν ἦτο διὰ τῆς σκέψεως πλησίον ἐμοῦ, πλῆσιον ἡμῶν; Συνέστησεν ὕμᾶς εἰς ἐμὲ, Λουκία· μοὶ ἐπεφόρτισε νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐφ' ὑμῶν, νὰ σὰς προστατεύω μετὰ διέταξιν ἐν σὰς ἀγαπῶ! . . . ὦ! πόσον θὰ σὰς ἀγαπῶσω! Ὅθ' ἴδῃτε, Λουκία, ἀγαπητὴ Λουκία τοὺς συνηγμένους χάριν ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ μου θησαυρούς!

Ὅ,τι μέλλω νὰ πράξω, ὅτι διετάχθην καὶ εἶνε θέλησις τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐφ' ὑμῶν, νὰ σὰς βοηθῶ, νὰ σὰς ὑποστηρίξω, ν' ἀποδιώκω τὰς μερίμνας, τὰς ἀνίας, ν' ἀπομακρύνω ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τὰς ἀκάνθας, τοὺς τριβόλους, τοὺς ὀξεῖς χάλικας, νὰ περικοσμῶ χάριν ὑμῶν τὴν ὁδὸν τοῦ βίου, ἀδιαλείπτως νὰ σπειρῶ ἄνθη ὑπὸ τὰ βήματα ὑμῶν. Ὅθ' πράξω τούτο, μάλιστα, καὶ περισσότερα ἀκόμη! . . .

μενος με μούς πλατύ μίζοπόλιον, με έπιμελή χωρίστραν επί τής κόμης του, με πρόσωπον εξέχον δικιν ρύγχους, παρκαλουθεί ζωηρώς την διαδικασίαν, συχνά συνεννοείται μετά των δικηγόρων του, κκ. Λεβίδου και Καζαντζή, απευθύνει έρωτήσεις εις τούς μάρτυρας, και τερών επί τής φυσιογνωμίας του την ίλαρότητα μάρτυρας, μεθ' όλον τὸ χαντάκωμα τὸ ὁποῖον ὑρίσεται ἀπὸ ἄλλους μάρτυρας. . . . τῆς κατηγορίας.

Πολλοὶ εἶνε οὗτοι, παθόντες, ὡς ἀποστέλλοντες συστημένας ἐπιστολάς ἀπολεσθείας, και ὑπάλληλοι τοῦ ταχυδρομείου, ἐν οἷς και ὁ κ. Κροκιδάς, πρῶην διευθυντής των ταχυδρομείων. Ἐπίσης μεταξύ των μαρτύρων συγκαταλέγονται και οἱ πρωτοδίκαι κκ. Δραγούμης και Ἄμπελᾶς· ὁ πρῶτος εἶχεν ἐπιληφθῆ πρῶτος τῆς ὑποθέσεως ὡς ἀνακριτής, ἀλλά κατόπιν εὔρεθαι και οὗτος μεταξύ των παθόντων, παρητήθη, διεδέχθη δ' αὐτόν ὁ κ. Ἄμπελᾶς ἐν τῇ ἀνακρίσει.

Κατόπιν τῶν καταθέσεων δύο μαρτύρων, ἔμολογούντων ὅτι εἶχον ἀποστείλει χροήματα ἐντός ἐπιστολῶν, αἵτινες ἀπωλέσθησαν μετ' αὐτῶν, ἡ μάλλον ἐνδιαφέρουσα καταθέσις εἶναι ἡ τοῦ κ. Κροκιδᾶ : Μόλις εἶχεν ἐπανέλθει ἐξ Εὐρώπης, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881, ὅτε μίαν ἐσπέραν ἔρχεται εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ὁ Μουκάκος, τὸν ὁποῖον, κατὰ τὴν ὁμολογίαν του, καίτοι ὑπάλληλό του, δὲν ἐγνώριζε, διότι τοῦ ὑπαλλήλους διορίζει ἡ πολιτικὴ ἀνάγκη, ἐκεῖνος δὲ δὲν ἀνεμυγνέτο διόλου.

Ἦλθεν ὁ Μουκάκος ζητῶν ἀπὸ τὸν Κροκιδᾶν νὰ τὸν σώσῃ, διότι ὑπεξήρσε χροήματα ἀπὸ συστημένας ἐπιστολάς· δύναται δὲ ἦδη νὰ πληρώσῃ αὐτὸς τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον ποσὸν των 25 δραχμῶν δι' ἐκάστην ἀπολεσθεῖσαν ἐπιστολὴν, και οὕτω νὰ σιγήτῃ ἡ διεύθυνσις. Ἄλλ' ὁ κ. Κροκιδάς, σφόδρα ταραχθεὶς, τὴν ἐπαύριον τὸν κατήγγειλεν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, διέταξε δὲ και τὴν ἐξέλεγεξιν τοῦ βιβλίου, ἐνθα ἐσημειοῦντο αἱ παραλήψεις των ἐπὶ συστάσει. Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ρουῖ Βλάς.

Τέλος πάντων ἐδόθη χθές και ὁ Ρουῖ Βλάς μετὰ σειράν ὄλην ἀνεπιτυχῶν πράσταςων και ἐνεκα τῆς ἐκλογῆς των μελοδραμάτων και ἐνεκα τῆς ἀδεξιότητος των αἰδῶν και ἰδίως ἐνεκα τοῦ ἀτέχνου συνδυασμοῦ των προσώπων εἰς τὰ μέχρι τοῦδε παρασταθέντα μελοδράματα.

Ἄλλὰ τὸ λυρικώτατον μελοδράμα τοῦ Μαρκέττη τὸ ἐμπνευσθὲν ὄλον και μελουργηθὲν ἐπὶ μίας μελωδικωτάτης φράσεως, ὁ συμπαθὴς Ρουῖ Μπλάς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν δῆμόσιον, ἔπρεπε νὰ ἐπιτύχῃ, ἀφοῦ μάλιστα ἠγγέθη εἰς τὰ προγράμματα ὅτι θὰ τὸν ψάλλωσι τὰ πρῶτα πρόσωπα ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ μετρίου θιάσου των Ὀλυμπίων.

Οὐδεὶς ἠμφισβῆται ἀπὸ τῆς προτερίας ἀκόμη τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κ. Δεσάντη, κεκτημένου ἀληθῶς ὠραίων φωνῶν, ἀκουράστως ἀνερχομένην εἰς τούς ὑψηλοτέρους τόνους και μεταπίπτουσαν ἐπίσης εἰς τούς χαμηλοτέρους μετ' εὐκολίας και τέχνης. Εἰς τὸν Ρουῖ Μπλάς ὁ τενόρος δύναται νὰ κριθῆ και νὰ ἐκτιμηθῆ ἀσφαλῶς διότι και πολὺ ψάλλει, τὰ δὲ ἄσματα αὐτοῦ εἰσίν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μονοδία και ἀπαιτούσι φωνὴν μεγάλης δυνάμεως και τέχνης. Ἡ φωνὴ τοῦ κ. Δεσάντη δὲν εἶνε πολὺ λυγρὰ, ἀλλ' εἶνε διαυγῆς, μεταλλικῆ, ἠγρὰ, ἐξερχομένη τὸν στήθου μετ' ἐλαφρῶν ἀναπλήσεων, και ἔχουσα ἱκανὴν εὐκαμφίαν ὑπεθυμίζει μικρὸν τὴν φωνὴν τοῦ Κρητικοῦ εἰς τοῦ χαμηλοῦς τόνους, ἀλλ' εἶνε ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ὑπερέτερα τῆς ἀσθενούς, και καταφανῶς παραγόρδου τοῦ ἡμετέρου συμπατριώτου.

Ἄλλ' ἐνῶ αἱ προσδοκίαι τοῦ κοινῶ δὲν ἐμειώθησαν ἐκ τοῦ ἄσματος τοῦ τενόρου, ἐψεύσθησαν ὅμως ἐκ τῆς φωνῆς τῆς κ. Δε-Τζοβάνη, ἡτις ἐμελψε πολὺ καλλίτερα εἰς τὸν Γουαρανῆ, ὑστέρησε δὲ κατὰ πολὺ των πλειοτέρων ὑψηφῶν ὅσαι ποτε ἔψαλαν ἐν τοῖς θερινοῖς ἡμῶν θεάτροις.

Φαίνεται ὅτι ἡ κ. Δετζοβάνη πρῶτην ἦδη φωνὴν ἐμελψεν εἰς τὸ μελοδράμα τοῦτο, διότι πολλαχοῦ τὸ παρερμήνευεν εἰς τὰ παθητικώτερα μέρη ἐνέτεινε τὴν φωνὴν τῆς ὀχληρῶς, εἰς ἄλλα ἀπ' ἐναντίας τὴν ἐμάκρυνεν εἰς μερικοὺς τόνους, ἐσπευδεν ἐνῶ ἀπῆτειτο παράτασις τοῦ ἤχου τῆς φωνῆς, και εἰς ἄλλα πάλιν ἐφαίνετο διαστάζουσα. Ἐὰν κατανόησῃ τὰς σφάλματα ταῦτα ἡ κ. Δετζοβάνη θὰ ψάλλῃ μετὰ μείζονος ἐπιτυχίας, διότι και δύναμιν φωνῆς κέκτηται και εὐλυγισίαν και τέχνην.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

— Ὁ Ρηγόπουλος, ὁ Ρηγόπουλος !

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Ἐκ τῆς ἐξελέγξεως δὲ ἀπεδείχθη ἡ κατάχρησις πρὸ πάντων εἰς ἐπιστολάς ἀπευθυνομένας ἢ διαβαινούσας ἐντεῖθεν διὰ Βόλον και Ἀρίσσαν· και ἐπὶ των τοιούτων ἀποστολῶν ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἦτον ὁ Μουκάκος.

Μάγνας.